

Bylo tudíž nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba se ještě zabývatí námitkou stížnosti, že výměru býv. župního úřadu v Bratislavě z 18. března 1924, kterým bylo obci nařízeno postavití trojtřídní obecní školu, nepředcházelo trojí vládní napomenutí podle § 15 zák. čl. XXXVIII:1868.

Č. 11.374.

Zaměstnanci veřejní: I. Obecní úředník může býti platně ustanoven jen na místo v organismu obecní služby systemisované. — II. O rozsahu schvalovací pravomoci dohlédacího úřadu při systemisaci služebních míst ve službě obecní a platů s nimi spojených.

(Nález ze dne 23. června 1934 č. 7987.)

Prejudikatura: ad I: Boh. A 699/21, 119/19, 558/20, 701/21; ad II: Boh. A 10.678/33.

Věc: Obec L. a Karel Š. v L. (adv. Dr. Rudolf Prchal z Mor. Ostravy) proti zemskému výboru v Brně o povýšení obecního úředníka.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Ve schůzi obecního zastupitelstva městyse L. z 30. září 1931 bylo usneseno povýšiti vrchního účetního Karla Š. s platností od 1. ledna 1932 do 5. platové stupnice stupně d) II. služební třídy státních úředníků. Toto usnesení bylo Š-ovi ve formě dekretu intimováno a předloženo zároveň okr. výboru ve Fryštátě na vědomí s poznámkou, že finanční komise usnesla se proti povýšení Š. nic nenamítati.

Okr. výbor ve Fryštátě ve své schůzi konané 22. října 1931 usnesl se povýšení Karla Š. do 5. platové stupnice nevzítí na vědomost a současně je také podle § 212 plat. zák. č. 103/1926 Sb. neschváliti, poněvadž příslušné usnesení obecního zastupitelstva městyse L. odporuje plat. zák. a to § 17, jenž stanoví, že povýšení úředníka se stane propůjčením systemisovaného služebního místa vyšší platové stupnice téže služební třídy. V důvodech bylo uvedeno, že se obecní zastupitelstvo obce L. usneslo ve své schůzi z 18. září 1930 na systemisaci míst obecních zaměstnanců, že však povýšení Š.-ovo se stalo, ač systemisace míst nebyla okr. výborem ve schůzi dne 17. září 1931 schválena. Nemá tudíž povýšení Š.-ovo do 5. platové stupnice opory v zák. č. 103/1926 Sb. a odporuje jeho § 17, neboť místo účetního není systemisováno v 5. platové stupnici a nelze tedy vzhledem k § 212 plat. zák. Š. do této stupnice povýšiti.

Odvolání podané z tohoto usnesení odmítl mor.-slez. zem. výbor v Brně usnesením z 11. prosince 1931 z důvodů usnesení okr. výboru ve Fryštátě, k nimž připojil ještě vlastní důvody v podstatě tohoto obsahu: Usnesením ze 17. září 1931 neschválil okr. výbor ve Fryštátě navrženou systemisaci míst obecních zaměstnanců v L. a neschválil tedy také místo účetního úředníka ve služební třídě II. v 5. platové stupnici. Ačkoli se toto usnesení okr. výboru stalo pravoplatným a nenaříkatelným, pokusila se obec L. dosíci stejného povýšení svých zaměstnanců

usnesením z 30. září 1931 na podkladě povýšení svých zaměstnanců tak zvanou nepevnou systemisací. Toto usnesení obecního zastupitelstva naráží však na ustanovení § 17, resp. 32 plat. zák. a je tudíž nezákonné. Při povýšení obecního zaměstnance musí — na rozdíl od převodu na systém státních úředníků podle plat. zák. — nastati postup podle § 212 odst. 1 plat. zák. a úchylnka není možná. Je tedy — nehledě k výše zmíněné nezákonnosti — možná jediná úvaha, zda obec potřebuje úředníka služební třídy II., platové stupnice 5. Při této úvaze bude postup celkem stejný jako při systemisaci a tato úvaha musí zakončiti úsudkem, že místo účetního nevyžaduje úředníka II. služební třídy v 5. platové stupnici, takže zem. výbor souhlasí s usnesením okr. výboru o systemisaci míst u obce L. Je tedy odvolání bezdůvodné a muselo býti odmítnuto.

Uvažuje o stížnosti podané na toto usnesení mor.-slez. zem. výboru obcí L. a Karlem Š., zabýval se nss především výkladem obsahu nař. usnesení.

Žal. úřad »odmítl« podané odvolání proti rozhodnutí nižší správní stolice. Tento slovní obrat mohl by vésti k úsudku, že rozhodnutí nižší správní stolice nebylo vůbec meritorně žal. úřadem přezkoumáváno. Avšak z kontextu nař. rozhodnutí je patrné, že tomu tak není a že se žal. úřad zabýval odvoláním in merito. Ježto pak v závěru nař. rozhodnutí se výslovně praví, že odvolání bylo shledáno bezdůvodným, je zřejmé, že žal. úřad použil pouze nesprávného výrazu a že ve skutečnosti bylo odvolání zamítnuto jako bezdůvodné. Jde tedy o rozhodnutí, které materiálně řešilo otázku vznesenou ve správním řízení, nikoli však o výrok, který by z ryze formálních důvodů odepřel obsahem rozhodnutí nižší správní stolice se zabývati. Nesprávné použití slovního výrazu, jež by mohlo stranu vésti k omylu, jest ovšem vadou, avšak nikoli vadou podstatnou, jestliže straně nebyla tím její obrana ztížena resp. nebyla-li snad nevhodným slovním obratem strana uvedena v omyl. Toho v daném případě však není, ježto stížnost zabývá se obsáhle celým nař. rozhodnutím, takže vytýkané vady řízení nelze v tomto směru v rozhodnutí shledati. Kompetenčně je nař. rozhodnutí výrokem vyššího dohlédacího úřadu nad obcemi, kterého se strana dovolala podle poslední věty odst. 1 § 99 zák. č. 125/1927 Sb., jsouc nespokojena s rozhodnutím okr. výboru, který učinil výrok v první stolici u výkonu své dohlédací pravomoci nad obcí, jež mu přísluší podle § 99 odst. 1 zák. č. 125/1927 Sb. ve spojení s §em 212 odst. 6 zák. č. 103/1926 Sb.

Obsahově jeví se nař. rozhodnutí jako výrok poslední správní stolice, která převzala jednak odůvodnění stolice první, jednak připojila důvody vlastní. Odůvodnění nař. rozhodnutí rozbíhá se ve dvě části. V první části shledává žal. úřad nezákonnost personálního opatření, usneseného obecním zastupitelstvem v L. dne 30. září 1931 v tom, že obec L. nemajíc schválené systemisace příslušného místa úřednického povýšila jmenovaného úředníka na místo nesystemisované, čímž porušila ustanovení § 17 plat. zák. č. 103/1926 Sb. v souvislosti s předpisem § 212 odst. 1 téhož zák. Že u obce L. není systemisovaného místa účetního úředníka ve II. služební třídě 5. plat. stupnici, vzal žal. úřad za prokázané tím, že pravoplatným usnesením okr. výboru ve Fryštátě ze 17.

září 1931 nebyla schválena systemisace míst usnesená obecním zastupitelstvem v r. 1930. V druhé části důvodů žal. úřad zkoumá řečené personální opatření obecního zastupitelstva také s toho hlediska, že by v něm mohl býti implicity obsažen akt čelící k systemisaci místa služebního, na něž byl jmenovaný úředník současně dosazen. Po této stránce však žal. úřad shledává, že účetní služba u obce L. nevyžaduje systemisace úřednického místa II. služební třídy se služným 5. platové stupnice. — — —

Právní názor, na němž je založena první část nař. rozhodnutí, že obecní úředník může býti platně ustanoven jen na místo v organismu obecní služby systemisované, uznal nss v zásadě správným. Ovšem nemohl nss souhlasiti s žal. úřadem v tom, že právní oporu tohoto názoru jest hledati v předpisu § 17 plat. zák. č. 103/1926 Sb., kde v odst. 1 se praví, že povýšení úředníka se stane propůjčením systemisovaného místa vyšší platové stupnice téže služební třídy. Tento předpis na obecní úředníky přímo aplikovati nelze, neboť je dán jen pro obor služebního práva zaměstnanců státních, mohlo by ho však býti pro zaměstnance obecní aspoň nepřímou použitou za předpokladu, že by k tomu dával možnost předpis § 212 plat. zák., nebo že by obec sama svým usnesením materiální obsah tohoto předpisu učinila součástí úpravy organizace obecní služby a služebních poměrů svých zaměstnanců. Požadavek, aby zaměstnanci byli dosazováni jen na služební místa systemisovaná, vyplývá totiž z potřeby náležité a hospodárné organizace veřejné služby, není však obsahem služebních a platových práv zaměstnance, plynoucích z jeho individuálního služebního poměru, jaká má na zřeteli předpis § 212 odst. 1 plat. zák., stanovící redukci služebních požitků a právních nároků zaměstnanců veřejnoprávních korporací a ústavů na míru jednotlivých druhů platových a služebních práv a nároků obdobných zaměstnanců státních. Naproti tomu má však postulát, aby v obecních službách byli úředníci dosazováni jen na místa jako úřednická v organismu obce systemisovaná, právní oporu v předpisech upravujících samosprávu obecní. Nss dovodil totiž v nář. Boh. A 699/21, že ve smyslu obecních zřízení v Čech., na Mor. a ve Slez. dlužno za obecní úředníky považovati osoby, které ustanoveny byly ve služebním postavení k obci na místa systemisovaná v úředním organismu obecním, aby tu jako svoje povolání vykonávaly práce vyššího druhu ve správě záležitostí obecních. Systemisování místa úřednického nemusí se však státi — jak nss v četných nář. vyslovil (srov. Boh. A 119/19, 558/20, 701/21 a j.) — formálním usnesením obecního zastupitelstva, jež by předcházelo jmenovací akt, stačí, lze-li z okolností konkrétního případu bezpečně souditi, že obecní zastupitelstvo ustanovujíc zaměstnance mělo vůli, aby místo udělené bylo jako místo úřednické systemisováno nebo za systemisované považováno.

Od účinnosti zák. plat. č. 103/1926 Sb. je však podle § 212 odst. 6 tohoto zák. systemisace služebního místa, ať již byla provedena samostatným usnesením obecního zastupitelstva nebo je implicity obsažena v aktu jmenovacím, vázána na schválení samosprávného úřadu dohlédacího. Dokud tento akt schvalovací nepřistoupí k systemisačnímu usnesení obecního zastupitelstva, není toto usnesení schopno projevití právní účinnost a schází pak ovšem i aktu, jímž se služební místo obsazuje,

jedna z podstatných právních náležitostí, totiž platná systemisace onoho úřednického místa.

Stížnost činíc rozdíl mezi systemisací místa, již rozumí právní zřízení služebního místa, a mezi povýšením, jímž podle názoru stížnosti je jednak zlepšení místa již propůjčeného, jednak propůjčení místa lepšího, tvrdí, že v daném případě šlo o povýšení, které nevyžadovalo systemisace nového místa úřednického, jež by podléhala schválení dohlédacího úřadu podle § 212 odst. 6 plat. zák.

Tomuto stanovisku stížnosti nemohl nss přisvědčiti, neboť je-li nesporno, že před usnesením obecního zastupitelstva z 30. září 1931 u stěžující si obce služební místo účetního úředníka II. služební třídy vyba-vené platem 5. platové stupnice neexistovalo, pak personálním opatře-ním z 30. září 1931 bylo st-li Karlu Š. ve formě povýšení do II. služební třídy 5. platové stupnice propůjčeno nové místo služební v úředním organismu obce L. až dosud nesystemisované.

Naproti tomu uznal nss důvodnou stížnost, pokud směřuje proti druhé části důvodů nař. rozhodnutí, v níž žal. úřad u výkonu schva-lovacího oprávnění podle odst. 6 § 212 plat. zák. odepřel schváliti sy-stemisaci služebního místa účetního úředníka v II. služební třídě, 5. pla-tové stupnici z důvodu, že považuje systemisování tohoto služebního místa za neúčelné.

Nss měl již v nář. Boh. A 10678/33 příležitost zabývatí se rozsahem schvalovací pravomoci podle § 212 odst. 6 plat. zák. č. 103/1926 Sb. a dospěl k závěru, že orgán povoláný podle tohoto ustanovení schvalovati usnesení obce o systemisaci služebních míst a platů s nimi spojených je v této své funkci povolán toliko dozírati na to, neodporuje-li usnesení to předpisům, daným pro systemisaci služebních míst u obce a pro platy s nimi spojené. V tomto rámci zkoumá dohlédací úřad s hlediska před-pisů obecního zřízení (§ 32 ob. zřiz. čes. a § 31 ob. zřiz. mor. a ob. zřiz. slez.), zda systemisování služebních míst u obce stalo se měrou »s potřebou se srovnávající«, a s hlediska ustanovení § 212 odst. 1 plat. zák., zda jednotlivá služební místa nebyla systemisována s vyšší mírou požitku a jiných služebních práv, nežli při rovnocenné kategorii a stej-ných služebních a rodinných poměrech připouští plat. zákon ve službě státní.

Posuzuje s tohoto hlediska námitky stížnosti, nemohl nss přisvědčiti názoru stížnosti, že dohlédací úřad u výkonu schvalovací pravomoci po-dle § 212 odst. 6 plat. zák. stejně jako při schvalování podle odst. 4 téhož paragrafu je oprávněn pouze zkoumati, zda usnesení obecního zastupitelstva o systemisaci služebních míst u obce neodporuje ustano-vením 1. až 3. odst. § 212 plat. zák., ale že se vymyká jeho zkoumání otázka účelnosti systemisace služebních míst vůbec. V této souvislosti možno poznamenati, že taktéž poukaz stížnosti na předpis § 24 odst. 3 zák. č. 77/1927 Sb. neshledal nss případným, neboť stížnost neprávem spatřuje v tomto předpisu všeobecnou normu toho obsahu, že nabytá práva úředníků nesmějí býti při platových úpravách zkracována, čímž po názoru stížnosti nastala změna ustanovení odst. 1 a 2 §§ 212 plat. zák. Avšak předpis odst. 3 § 24 zák. č. 77/1927 Sb. nutno čísti v sou-vislosti s předchozím odst. 1 a 2 téhož paragrafu, kde se novelisuje předpis § 6 zák. č. 443/1919 Sb. v tom, které obce jsou povinny usta-

noviti úředníka pro obor služby konceptní, a předpis § 3-I. téhož zák. o kvalifikaci úředníka. Právě-li se pak v odst. 3, že »tím« nejsou dotčena práva nabytá úředníků již jmenovaných, má to pouze ten smysl, že konceptním úředníkům, ustanoveným před účinností předpisů odst. 1 a 2 § 24 cit. zák. u obcí, které podle nového právního stavu zavedeného předpisem odst. 1 nejsou již povinny míti úředníka pro obor služby konceptní s právnickým vzděláním, nebo jichž úředník pro obor služby konceptní neproказuje kvalifikaci stanovenou v odst. 2 téhož paragrafu, nemá z titulu tohoto nového právního stavu vzejíti újma na jejich nabytých právech, odpovídajících předpisům dosud platným. Tím tedy plná účinnost ustanovení § 212 odst. 1 a 2 plat. zák. nebyla nijak dotčena. Ostatně st-l Karel Š. ani není konceptním úředníkem, o jakých mluví předpis § 24 zák. č. 77/1927 Sb.

Přisvědčiti bylo však výtce stížnosti, že zem. výbor neodůvodnil dostatečným způsobem, proč systemisaci místa účetního úředníka II. služební třídy, 5. platové stupnice u obce L. neshledává účelnou. Žal. úřad spokojil se v nař. rozhodnutí pouhým vyslovením úsudku, že účetní služba u obce L. nevyžaduje systemisace místa účetního úředníka v II. služební třídě, 5. platové stupnici, aniž uvedl skutkové okolnosti, na nichž tento svůj úsudek založil. — — —

Č. 11.375.

Policejní věci. — Řízení správní (Podkarpatská Rus): * O žádosti za povolení k pořádání kinematografických představení v Mukačevě rozhoduje v I. stolici policejní komisařství v Mukačevě podle předpisů oběžníku min. vnitra ze 4. srpna 1901 č. 64.573 (R. T. č. 84/1901).

(Nález ze dne 23. června 1934 č. 9211.)

V ě c: Samu P. v M. proti ministerstvu vnitra o pořádání kinematografických představení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem zem. úřadu v Užhorodě ze 3. června 1931 nebylo vyhověno st-lově žádosti o udělení licence k pořádání kinematografických představení se stálým stanovištěm v Mukačevě. Tento výměr byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Platnost a účinnost každého úředního rozhodnutí a opatření závisí především na tom, zdali úřad rozhodnutí neb opatření vydal v mezích kompetence přikázané jemu státní mocí. Nss musil tudíž nejprve z úřední povinnosti zkoumati, zda žal. úřad byl k vydání rozhodnutí vzatého v odpor stížností podle zákona příslušným.

Nař. rozhodnutím bylo meritorně rozhodnuto o odvolání z výměru zem. úřadu v Užhorodě, kterým tento úřad odepřel udělit st-li povolení k pořádání kinematografických představení v Mukačevě; šlo tedy o věc, kterou sluší posouditi podle předpisů oběžníku min. vnitra ze 4. srpna 1901 č. 64.573 (R. T. č. 84/1901). Tato právní norma nemluví sice vý-